

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m]: est procuranda deuote recept[i]onis dignitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De sacro euchar. De myste.

citur metalipsis i. assumptio vel transsum-
ptio: qz p h (vt dr Damascen?) vnitate sū-
lā dei assumimur: siue in ei? vnitate trans-
sumimur. Consideratio autē hui? significa-
tōis triplice habet fructū in nobis. **Pri-**
mo em ē inductiua speratiue affectionis.
Un dr h sacm pign? eterne hereditatē
vide dei bonitatē. Cū dñs p suā passionē
nob adq̄sierit hereditatē celestē qz q̄diu
viatores sum? eā actu hēre nō possum? in
re sed tātū in spe. **3o** nob h sacm reliq̄ti
pign?. Nihil em mai?; nihil chari?; nihil
paos? aut dign?; nihil dulci? aut vtil?
relinq̄re poterat i pign? q̄ seipm. Hiero.
Hāc vltimā mēoriā nob reliq̄t que ad hō
dū siq̄s pēgre pficiscēs aliqd pign? ē que
diligite relinq̄t vt q̄tēq̄ illd viderit pos-
sit z ei? bñficiā z amicitias mēozari quez
si ille pfecte dilexerit n̄ sine igētī d̄siderio
poterit illud videre. Hec ille. **Secūdo** ē
inductiua affectiue incitatiois. s. vt festine
mys ad deū pueni? z ad ipm clare viden-
dū ptingere. Heb. iij. Festinem? ingredi
in illā requiē. **Tertio** ē inductiua inci-
tatiue p̄gustatiois. **3o** dr Bern. **D** glorio-
sa z amabilis spōsa: spōsum habes in ter-
ra sub sacro: sed in celis habitat sine velo-
mēto. Hic reuera q̄si dulce pludū z iocū-
da despōsatio. **I**bi nuptiale p̄tūm z bea-
ta fiet p̄nctio. s. cū de fide ad spem: de
spe ad rem: z mensa ad mēsa: de sabbato
ad sabbatū fiet trāsmigratio. Tūc em vi-
dēbit ipē iesus q̄ dulcis ē in facie: dulcis in
ope: dulcis in noie. Hec ille. Tangūt autē
tres sup̄dicte siḡtōes in tribz or̄onibz siue
collectis que d̄nt in missa de eucharistia.
P̄tia in p̄ma: scda in scda: t̄tia in t̄tia: vt
vt clare p̄t̄z intueti. **3e** etiā tangūt i illa
an̄tiphona quā cātat eccl̄ia. **D** sacm p̄tū-
m in q̄ ch̄is sumit: recodit mēoria passio-
nis ei? ecce p̄ma signatio: mēs iplē ḡra:
ecce siḡtōz scdam: qz p̄ ḡra siue charitatē
fit v̄pitas mēbroz eccl̄ie: z future gl̄e nob
pign? d̄nt: ecce t̄tia signatio. Cū itaq̄ re-
cipiēs aut adorabz ch̄i corp? i h sacro q̄n-
ta poteris deuotōe: tres p̄dictas signatio-
nes considera vt inde fructus salubres va-
leas reportare.

Quartū est mysteriū ordināde rece-
ptionis vbi p̄mo notandus est fm
theologos triplex modus recipiendi cor-

pus ch̄i. **Pri**m? mod? ē sacralis tātū q̄
p̄uenit h̄is q̄ h sacm zsi credētes accipiē-
nō tñ sūt in charitate qz talis nō recipit ef-
fectū spūalē hui? sacri s̄z in d̄natiōe suā
sumit vt postea dante dō dicitur sumus.
Secds mod? ē spūalis tantū q̄ cōuenit
oibz iustis q̄ deuotionē z affectionē habēt
ad h sacm z ad ch̄i passionē p̄ ipsum rep-
sentatam. **3uis** h sacm actu nō accipiāt
Aug. li. de remedio p̄nie. z h̄r de pe. xij.
ij. Crede z māduca. Credere em in eū
hoc ē panē viuū māducare. Qui credit in
eū māducat eū. Hec ille. Sic ar dr Be.
in. iij. Māducare hoc sacm spūalr ē re-
cogitare z reficī circa ch̄i passionē q̄ fuit
in corpis ei? m̄ultiplici afflictioe z sangui-
nis effusioe. In q̄ manifestat imensa dei
charitas z in hoc aīa pfecte reficī z dele-
ctat. **Tert**i? mod? ē sacramental z spū-
alis simul: z iste ceterz paribz p̄fectior ē. Est
tñ aguerendū qz receptio sacramentalis
pōt etiā z v̄z dia spūalis vt spūale disti-
guīt z corporale. Nō em in hoc sacro mā-
ducat ch̄is corporalr s̄z spūalr z inuisibilr
l̄ter. Un cū dñs dixisset Jo. vij. Nisi mā-
ducauerit carnē filij hoīs nō habebitis
vitā in vobis. Multi ex discip̄is eius au-
dientes dixerūt. Dur? ē hic sermo. zc. qui
bus ipse dñs ait. Spūs est qui viuificat.
caro autē nō p̄dest quicq̄. q. d. fm expōsi-
tionē augustini sup. p̄m. iij. Spūalr itel-
lige q̄ locut? suz. Nō hoc corp? qd̄ vidēz
māducaturi estis z bibituri illū sanguinē
quē furi sūt q̄ me crucifigēt. Sacm ill-
qd̄ vobz cōmēdam? qd̄ spūalr intellectum
viuificabit vos. Nō em erat māduca dūz
corp? eius in ea spe q̄ ab eis videbat: sed
spūalr z inuisibilr sub aliena spe. Nam la-
cra eccl̄e ordinant ad subuētiē dū hoi in vi-
ta spūali. Circa h autē mysteriū receptio-
nis tria sunt specialia mysteria declarāda.

Primū est procuranda deuote receptio-
nis dignitas.

Secdm: est desideranda digne receptio-
nis fructuositas.

Tertiū est abominanda indigne recep-
tionis detestabilitas.

Quartū igitur ē pcuranda deuote re-
ceptionis dignitas. Vbi p̄mo notan-
dū est qz aliquis potest dici in-
dign? hoc sacro duplicif. Aut ratōe p̄io

ptie iniquitatꝝ & sic est indignꝝ ois exis i
 pctō mortali. Aut rōe p̄rie paruitatꝝ & i/
 firmitatꝝ & sic q̄bet etiā q̄ntūcūqꝝ sanctꝝ
 indignꝝ ē. Propterea ois comunicas dicit
 Dñe nō sum dignꝝ rē. Intelligenda est q̄
 dignitas receptōis nō p̄ nobilitatē & di/
 gnitatē n̄re p̄rie p̄ditōis sꝫ p̄ carētiā mor/
 talis offensōis & diuine gr̄e donū. Dignꝝ
 est ergo aliqꝝ hoc sacramēto q̄n̄ nihil hꝫ
 in cōsciētia qd̄ displiceat deo: tūc em̄ sibi
 dat deꝝ gr̄am q̄ facit ip̄m deo gratū. Pul/
 lus q̄ ex seip̄o dignꝝ ē sꝫ p̄ gr̄am dei q̄ nul/
 li denegat ad eā se disponēt. Circa hanc
 aut̄ dignitatē receptōis notanda est tri/
 plex consideratio.

Prima: est cōsideratio preparatiue dis/
 positionis.

Scōda: est cōcomitatiue affectōis.

Tertia: est cōsecutiue deuotiōis.

Prima igitur est conside
 ratio preparatiue dispositōis. j. Reg. vij.
 Preparete corda v̄ra dño. Et Eccl. ij.
 Qui timet deū p̄parat corda sua. Sꝫ ph
 dolo: m̄n̄ sollicitē p̄parat vestimēta sꝫ
 nō corda: q̄ q̄s d̄r Matt̄. xxij. Ne vob
 qui mundatis: id qd̄ defozis ē: intus autē
 pleni estis rapina & iniquitate. Est aut̄ p̄
 cipue necessaria triplex p̄paratiua dispo/
 sitio ante receptiōē huiꝝ tā venerabilis
 sacramēti. **P**rima ē dispositio p̄scial' pur/
 gatiōis. Debz em̄ p̄us cōscia purgari ab
 oi pctō & affectiōe peccandi. Figura q̄ ad
 p̄mū. Excludēb̄r̄ alienigena a comestōe
 agni pascal'. Un̄ ibi d̄r̄ Dis aliēigena nō
 comedet ex eo. Alienigena in p̄posito ē q̄
 filiꝝ ē diaboli p̄ imitationē q̄ sez ē in pctō
 mortali. Un̄ Jo. vij. d̄r dñs iudis. Vos
 ex p̄re diabolo estis: qd̄ & dicit p̄r oibꝝ in
 pctō mortali ex̄n̄tibꝝ q̄ succedūt diabolo
 q̄n̄ p̄ri in noie & hereditate. In noie inq̄
 q̄ dicit dñs de iuda Jo. vj. Un̄ d̄r vob
 diabolꝝ est In hereditate etiā q̄ ip̄is di/
 ces illud Matt̄. xxv. Discedite a me ma/
 ligni in ignē eternū q̄ p̄paratus est diabo/
 lo & angelis eiꝝ. Quo ad scōm vicꝝ de affe/
 ctōe peccandi q̄ ibidem excludit ab agni
 comestōe seruꝝ empticiꝝ q̄ nōdū est circū/
 cilius Un̄ ibi d̄r. Dis puus empticiꝝ: circū/
 ciliatꝝ & sic comedet. Seruꝝ empticiꝝ ē q̄

a pctis mortalibꝝ cauēt h̄s ague ch̄z̄i effi/
 cacit redēptꝝ eē videt. tal' si velit ad h̄ sa/
 cramentū digne accedere: deponat p̄p̄tū
 .i. affectiōē & radicē ois iniquitatꝝ. j. Ld̄z.
 xj. Probet seip̄m hō vt sic de panḡslo ei
 dat. Et. j. Ld̄z. v. Expurgate vet̄ fermē
 tū vt sit noua p̄persio sic est. .i. eē debet
 azymi. Et enī pasca n̄m̄ imolatus ē ch̄z̄is.
 Itaqꝫ epulemur nō in fermēto veteri neqꝫ
 q̄ i fermēto malicie & neq̄cie sꝫ in azymis
 sinceritatꝝ & p̄ritatis. .i. in puritate affectꝝ
 & intellectꝝ. Circa istā dispositionem tria
 sūt dubia p̄tēplāda. **P**rimū ē circa pcti
 mortal' p̄sciaz. Ubi notādū s̄m̄ doctozes
 q̄ triplex h̄ri p̄tē pcti mortal' p̄scia. **P**ri/
 ma ē p̄scia rotalis certificatiōis. Pura cū
 aliqꝝ se fornicatū fuisse v̄l se in actu
 alio pcti mortal' interiori vel exteriori nō
 volens neqꝫ p̄fessus de eo: & talis accedēs
 mortalissime peccat: q̄ p̄tēnt & abutitur
 sc̄tōscōzꝝ mētūre se incorporari ch̄z̄o qd̄
 eucharistia figurat: de q̄ pcti grauita/
 te dicēdū erit postea. **S**cōda est p̄scia p̄/
 babilis cognitiōis. Pura cuz q̄s diu siue
 morose delectatus ē & timet fuisse morta/
 lē p̄sensum: & tūc sic accedēdo sine p̄ritio
 ne mortalit' peccat. q̄ discriminat se comit
 tit circa tātū mysteriū. **T**ertia ē cōscia
 scrupulose vacillatiōis. sicut cū aliqꝝ de
 leui delectatiōe timet ne fuerit pctm̄ mor/
 tale vbi non est: & talis cōicando minime
 peccat. s̄m̄ petrū de tharā. qd̄ vey est s̄m̄
 petrū de palude: q̄n̄ firmā p̄sciam non hꝫ
 sꝫ timorē quēdā seu vacillatiōē q̄ p̄r di/
 ci timor nocturnꝝ. P̄s. Nō timebis a timo
 re nocturno. P̄s. Trepidauerūt timo
 re vbi nō erat timor. De nocte q̄ppe lapi
 des aut arbores credūt hostes eē aut fere
 siue bestie. Dic̄r̄ petrꝝ de tharā In p̄ma
 p̄scia q̄s p̄tēnt. In scōda discrimi se. An̄t
 tit: sꝫ i r̄tia nō. Sꝫ forte q̄ris an ad p̄sciaz
 rādā p̄scietā respectu pcti mortal' suffice
 re possit p̄ritio sine p̄fessōe. P̄ndez. Ta
 lis aut hꝫ copā p̄fessōis & t̄ps sufficiens
 p̄fessōis & tūc peccat mortaliter cōicando
 nō recōciliatus ecclesie. Un̄ hugo de scō
 victore. s. de potestate soluendi atqꝫ ligan
 di. c. xxj. Absqꝫ sacerdotis absolutiōe si
 criminolꝝ ad cōiōē ch̄z̄i accedat p̄ certo
 sibi iudiciū māducatur bibit: c̄tū an̄ m̄tꝫpe

De venerabili sacro De myste.

niteat et vehemēter doleat et ingemiscat. Aut talis non habet copiam professorum, et tunc diligendū est: aut sibi imminet nēitas celebrandi vel cōicandi: vrpura non potest dimittere sine scādalo p̄prie p̄sone vel turbatōe aliorum: sicut de illis qui coiter in religione cōicant: vel de secularibus post generationem aī sacerdotē et h̄mōi. Et tunc s̄m Sco. sufficit q̄ p̄terant et habeant p̄positū p̄fiteōi p̄citus poterūt. Aut non imminet necessitas nec p̄iculum et tunc peccat s̄m Sco. Ricardus. **S**cōm dubiū est circa char. et Pe. peccati mortalis ignoratiam cū. s̄. aliq̄s ignoratē in p̄tō mortali exis ad factū accedit. Ubi vrendū est hac distinctiōe: q̄ potest p̄cedere trifaria examinatio conscientie. **P**rima est p̄minatio possibilis diligētē: ita q̄ hō nullum angulū p̄cie dimisit indiscussū: vt vere impleat q̄ d̄ Jo. xij. Nūc iudiciū est mōdi. s̄. microcosmī q̄ sic debz hō se p̄parare ac si esset imedia te ex hoc mōdo trāsitur ad p̄ez. In cuius mysteriū comestur agnū pascale p̄ceptū fuit Exod. xij. Renes vios accingerz et calciamenta hēbitis in pedibz: et baclos in manibz: q̄ s̄c tria signa p̄grini. **D**iligēs esset q̄ aliq̄e d̄m magne auroitatz secularis in hospitio suo esset receptor: q̄nto magis diligēs esse debz ad tergendū fordes p̄i opis q̄ deo p̄parat domū mēris. **J**ō d̄ Esa. liij. Excutere de puluere. s̄. negligētē: surge p̄ vigiliā: sede hierlm p̄ tranquillitate cordis. **D**e nāq̄ negligētē velut dona sua parū p̄sentī spūalia dona p̄cedere nō dignat̄ Jō cū magna diligētia examināda ē p̄cia et d̄no p̄parāda: p̄tiores etiā cal̄ exigit p̄suledo. Qui q̄ putat h̄mōi examinatioē possibilis diligētē ignorat̄ h̄is p̄ctm̄ mortle ad hoc factm̄ accedit nō peccat: sed p̄ctōz latentū remissioē accipit et meref. **V**idet aut̄ ista exaiatio possibilis diligētē quā tradit Sco. vi. Diligētē inq̄sitiōe habita s̄m possibilitatē n̄re fragilitatz q̄ntā. s̄. diligētia vir p̄uādes faceret in ardua re quā veller exaiare seriose. quā etiā inq̄sitiōe optet differere esse s̄m diuersitate penitētū vt vicz maiore a p̄ponat diligētia q̄ iādū nō est p̄fessus et minus in animo suo p̄tā sua posuit vt ea mēoriz retineret et tpe oportūo disticte p̄fiteret. **P**remissa insup p̄titiōe et cōfessione sufficiētī s̄m pbabilitate cōrādētē ad p̄dictā inq̄sitiōe si tūc cōicet nō peccat: imo p̄tā latētia si q̄ s̄m dimituntur. **S**cōda est exaiatio pbabilis sufficiētē: cū vicz aliq̄s p̄ tps aliq̄d p̄ciam discussit diligētē h̄ nō cū oī diligētia possibilis: sed tū pbabile est q̄ debeat talis exaiatio sufficiētē esse. Et talis (vt d̄ Petr⁹ de tharā.) accedēs nō peccat: etiā si eo fuerit p̄ctm̄ aliq̄d mortale q̄d eius cognitioēz p̄terfugit. **T**ertia est exaiatio vitupabilis negligētē: cū. s̄. aliq̄s negligētē p̄ciam discussit. Et talis (vt d̄ Petr⁹ de tharā.) peccat mortale accedēdo maxime si negligētia sit magna. Pōt aut̄ eē negligētia multiplici: q̄ vt negligit audire doctrine verbu p̄ q̄d possit illūmari de malis p̄missis: et bonis omissis. **V**el negligit q̄rere re p̄ta p̄silia et p̄fessorē peritū atq̄ discretū q̄ erudiat et exaiat de p̄dictis. **V**el q̄ negligit exaiare p̄ciam suā: sed imp̄parate et q̄dā lenitate et p̄nciosa tarditate in fine q̄ dragestime p̄fiter differēdo q̄ntū pōt. **P**et⁹ Sco. hec est ignorātia crassat affectata: talis suscipiēs corp⁹ c̄bū mortale peccat facies p̄ra illd̄ apli: Prober seipm̄ hō et sic de pane illo edat et. Sed forte dices: q̄ Eccl̄. ix. dicit. Nemo scit vrp̄ amore vel odio dign⁹ sit: q̄ si aliquādo peccz mortaliter accedēs cū ignorata culpa: quicūq̄ ad cōmunionē accedit/ discriminē se p̄mit. **D**icendū q̄ ad discriminis periculū p̄cauendū nō requirit p̄scientie certitudo q̄ haberi nō pōt de hoc q̄d est carere mortali. **J**uxta illd̄. j. Cor. iij. Nihil mihi cōscius sum: sed nō in hoc iustificat⁹ sum: s̄. sufficiat pbabilis p̄iectura q̄ p̄missa examinatione sufficiētē haberi pōt p̄ quattuor signa s̄m Bonauen. Ricard. Pe. et Tho. **P**rimū est cū homo de offensis p̄teritis dolet. **S**cōm cū abstinēdi a p̄ctis in futuro p̄positū habet. **I**n his em̄ duobz vera p̄stitit penitētia s̄m Grego. **T**ertū est cum quis ad bonū opus se promptū inuenit: quia p̄batio dilectiōis exhibitio est opis: s̄m Grego. **Q**uartū cum quis verba dei deuote audit. q̄ Joan. viij. Qui ex deo ē verba dei audit. **D**icit q̄ Tho. q̄ si q̄s facta diligētē inq̄sitiōe p̄cientie sue q̄uis nō oīno sufficiētē ad corp⁹ c̄bū accedit

aliquo mortali peccō in eo remanente qd eius cognitione p̄terfugit: nō peccat: imo magis ex vi sacramēti remissionē peccōi cōsequi. **Uñ Aug.** di. in q̄da ser. q̄ qñ corp̄ ebr̄i maducat viuificat mortuos. **Ter** tiū dubiū est circa ministr̄i prudentiā: q̄s vicē debeat admittere ad hoc sacramētū z q̄s excludere. **Ubi** notandū q̄ a cōmuniōne excludēdi sunt aliqui p̄cipue p̄pter tres causas. **Primo** rōne punitōis: scz p̄cedentiū peccōz: licz etiā p̄triti sint z cōfessi. **Uñ xxxij. q. c. ij. Latorē.** d̄r de p̄fida aut matricida: q̄ nō d̄z cōicāre vsq̄ ad tres ānos. **Et** vt di. **Rich. in. iij.** Nulli no torio ac manifestō z infamī peccōi cum ad p̄niam reuertit̄ est statim eucharistia ministrāda. **Uñ** i lege dicit̄ ē **Exo. xij.** Aduena nō comedet ex eo scz agno paschali. **Et** glo. interl̄ntaris. **Aduena** illū q̄ nup̄ venit ad fidē nec adhuc firm̄ est. **Aduena** igit̄ est ille q̄ de nouo cōuersus est cū nō ē securū ad hoc sacramētū accedere. **In** q̄ nō parū errare vident̄ multi in ecclia q̄ illos q̄ miserūt in peccato carnis p̄ totū ānū vsq̄ ad d̄nicam in rāmis palmarū: de q̄bus certū est eis q̄ decē ānis z āpl̄i statim post pascha ad peccm̄ redierūt cōicāt̄ indifferēter: qd nullaten̄ sic facere debeat̄: si peccā sint notoria aut p̄ sentētiaz: v̄l p̄fessione vel euidētia rei: si hō sint occultā debēt sacerdotes eos monere in secreto vt adhuc aliquāto tpe differāt cōmuniōne necesse offerāt cū alijs cōicatur̄ nisi forte videret̄ exinde posse sc̄andalū: si aut̄ peccāt cū alijs cōione: debet eis darine in scandalū pueniat: scz notorio peccōi nō ita rep̄ere danda est etiā penitētiā z p̄fessionē p̄pter reuerentiā sacramēti: tū vt p̄bet̄ an se cōuersio vera vel ficta: tū ne alij pusillī sc̄dali sent̄. **Et** hec repulsiō maxime etiā faciēda esset de his q̄ ex dissensib̄ z odijs suis p̄p̄m sc̄daltzauerūt nec inuicē cōcordār nisi adueniēte pascha: z forte nō p̄a p̄cordia sc̄z inuicem indulgētes z cōdonantes ex labijs tm̄ z nō ex corde. **Pōt̄** t̄m p̄dicēs peccōib̄ notorijs p̄tritis z p̄fessis aliquid gr̄a sp̄eal̄ fieri dādo sibi cōione sine dilatiōe vbi articl̄ p̄ietat̄ vel necessitat̄ id exigeret: puta q̄ eēt tā seruīda p̄nia. cōp̄ctio. et lachrymarū abūdantia q̄ etiā alios ad deuotiōne puocaret: vel si

mortis periculū immineret. **Nā** in extremo vite nulli penitēti est eucharistia deneganda: vt p̄bat̄ **dis. l. c. Penitētes. z xxxij. c. Si** p̄byter. z c. **Cognouim?** **Secōdo** excludunt̄ aliq̄ p̄pter defectū cōgnitiōis arḡ rōne fatuitatis aut rōne etatis: qz necessaria ē fides actual̄ ad cōicādū: **De** etate aut̄ q̄ q̄s ad cōione sit admittēdus d̄r alexā. in. iij. sū. q̄ standū ē arbitrio boni viri q̄ potissime h̄z p̄terare an cōmunicatur̄ tantā fidē z discretiōne habeat vt sciat distingere int̄ sacramētū i quo realiter p̄tinet̄ ebr̄is: z materialē panē. **Secōdo** rōne in̄d̄spōsitōis v̄l qz nō volēt de peccis cōmissis vel nō habēt p̄positū abstinēdi in futuro. **Tales** em̄ salte in secreto monēdi sunt ne in tali statu cōicēt̄ z cōicauerint grauius peccant: z rursum si nō cōicauerit saltem semel in anno nō sūt a peccato immunes. **Et** si dicas q̄ nō videt̄ peccare q̄ cōione nō omittit̄ ex eo q̄ ad illū se indispōsitū videt̄ cū hoc p̄tinere videat̄ ad reuerentiā sacramēti. **Dicēdū** q̄ nō peccat p̄pter irreuerentiā sacramēti: scz p̄pter indispōsitōne suā. eo q̄ q̄libet peccōi tenet̄ se ad hoc sacramētū disponere salte semel in anno: z vitam suā corrigeret̄ emēdare. **Uñ** etiā d̄r alexā. in. ij. sū. q̄ qñ peccōi cogitat de malariā sua z intrinsec̄ excusat̄ a dei gr̄a gratis datā: z extrinsec̄ a s̄bis scripture: a voce p̄dicatoz z exēplo bonoz vt peccā depōnat: si tunc nō agit opaz vt p̄terat̄: de nouo mortali peccat peccōi scz negligētia: qd sequitur alia p̄tā. **f. p̄cept̄** d̄ne gr̄e: obduratio cordis z ipenitētia. **Q̄** d̄t̄ det̄ nec illaq̄atos diaboli. **Q̄** sūt fornicatores: adulteri: blasphem̄: vsura: ij: z illes q̄ vitā suā emēdare nō curāt. **Q̄** isensati. **Q̄** reprobi. **Q̄** maligni inimici creatoz v̄l dei. **Q̄** d̄nandi cruciatib̄ etnis. **Lux** d̄n̄ rictā vestrā nō videt̄: flete flete sup̄ vos: flete inq̄ qz in breui p̄ delectatiōe momentanea luetis eternas penas. **Heu** heu q̄ta crudelitas: q̄nta impietas q̄s misera fatuitas nō p̄pati p̄prio periculo: p̄prio damno. **Q̄** luxuriosi domate libidine vestraz. **Q̄** auari refrenate cupiditate vestrā. **Q̄** superbi deponite tumore cordis: iras: rancozes inuidias z odia. zc. **Q̄** miseri peccōes purgate p̄sciētias v̄ras: p̄parate corda vt d̄igne recipere valeatis sacramētū christi

Ber. de sacro euchar. De myste.

corpus. Ad qd dicitur induci deberetis
triplici rone. **P**rima e rone pceptionis.
Dicitur naq sancta m ecclia oib fide/
lib² vt comunione recipiat. De hoc aute
p vagitate rpn varia facta sunt instituta.
In ecclia siquid pmitiua du sanguis chri
reces feruebat in cordib credentiu coica/
bant oes quotidie: vt prz Act. ij. z de pse.
dis. ij. c. Peracta. Lapsu ho rpn vlt² coiois
deduct² est ad dies dnicos. Et de hoc die
Aug² de pse. dis. ij. c. Quotidie. Quoti/
die eucharistie coione accipere nec laudo
nec vitupero: oibus tn diebus dncis coi/
candū horro. Succedete ho tpe statuz
fuit vt ter in ano hoies coicaret: vtz in pa
scha: natali dñi: z pereco. vt expse prz de
pse. dis. ij. c. Et si no sequetur. zc. Secla
res. Tpe ho in q charitas refriguit oblis
gaut ecclia laicos ad coione semel tantum
in ano: sic prz extra de pe. z re. c. Omnis
Secda e rone recordatois amoris scz que
nobis ondit dñs iesus p nobis moriedo
cui² mortis signū recordatiuū est hoc sa/
cramētū vt s dictū est. Et habet de pse.
dis. ij. c. Scriptura. c. Qui passus. c. Se/
mel chris Ingratissimi s fuit celsendi q coi/
care negligūt saltē semel in anno. **L**et/
tia est ratio cominatiois: qz ipe cominater
de Jo. vj. Nisi māducaveritis carnē filij
hois z biberitis ei² sanguinē: nō habebit
is vitā in vobis. Cū oi igit diligētia pre
pare dem² corda nra z purgare pccētiās
ad omni peccato vt digni efficiamur tan/
to sacramēto. **H**ec itaq dicta sūt d pri
ma dispositōe pparatiua q e dispositio cō
suetudinalis purgatois. **S**ecda est disposit/
tio carnalis mortificatois. Cū em cibus
iste sit spūalis oportet añ sumptionē eius
hominē fieri spūalē p mortificationē car/
nis siue carnalis inclinatiois reddendo: scz
carnem oino spūi subiectaz. Gal. v. Qui
chri sūt carnē suā crucifixerūt. Et Rdo.
viij. Debitores sum² nō carni vt fm car/
nē vitam². Si em fm carnē vixerit: mor
riemini. Si autē spū facta carnis mortifi
cauerit: viuetis. Ad itaq recipi dē tam
venerabile sacramētū qd est sacramētuz
vire spūalis: nisi in corde puro ab oi carna
litate euacuato z cogitatioib² z affectioni
b² spūalib² pleno. Figura. Preceptū fue/
rat filijs isrl vt anq agnū paschale come

derēt renes suos accigerēt. Exo. xij. Sic
autē comederit illū: renes vros accingeret
In q docemur accingere renes angulo
castitatz qd aiaz cingit z stringit ne se dila
tet ad carnales voluptates. Legit. ij. Re.
vj. de oza/ q cū bobus recalcitrantib² ar/
ca declinaret: retigit arcā vt teneret eam.
Et iratus dñs percussit eū sup temeritate
sua z mortuus ē: vbi tradūt hebrei q ea
nocte dormierat cū vxore sua. Si oza p
cussus est a dño z intersectus qz psumpfit
tangere arcā in q erat māna corp² chri
pfigurās eo q ea nocte iacussit cū vxore
sua: qntū putas diuini furoris meret qui
posteaq dormiuit cū psubina spm verū
dñi corp² accipere psumit: Et qz in qbus
cūq etiā in iugatis opus carnale mētis
distractione inducit: Ideo dē Hiero. sup
Barth. Si panes ppositōis ab his qui
vxores tetigerant comedi nō poterāt qnt
romagis pavis q de celo descendit nō pōt
ab his q iugalb² pauloante adhibere
cōplexibus ptingit: nō qz nuptias cōdēne
mus: sed qz eo tpe q carnes agni sū manu
ducatur sum² vacare carnalib² operib²
nō debem². Hec ille. S; qz hoc fm con/
gruitatem z non fm necessitatem in rellig/
gēdū est dicit Grego. q talis est suo iudic/
cio relinquendus z hoc s fiat causa plis
generāde: vel causa reddēdi debituz. Si
vero voluptas dicitur in ope (vt idē sic.
dicit) tūc phiberi debz ne accedat ad hoc
sacramētū. Si autē gras de pollutiōe noi
cturna an impedire debeat sūptionē euchar/
istie. Horādū sū Bon. z Rich. i. iij. dis.
ix. q imūdicia corporal q e iuncta spūali
impedire debet: z hōi est pollutio prouē
niens ex crapula z turpib² cogitatioibus
pcedētib² in vigiliz: z maxime si talis pol/
lutio fuerit cū pctō mortali cōcomitatz: vt
pcedēter ex ea relinquit notabilis mētis
distraçtio. Imūdicia ho pure corporalis
nullū horrore imūdicie in aia generās nō
impedit: auis nō eēt imūdicia in pedesū
militer imūdicia mēstruoz in muliere: s;
militer etiā dici pōt de infirmitate illa q
Leuit. xv. vocat fluxus seminis. Jo etias
pollutio puentēs ex illusiōe diabolica aut
ex simplici motu nature sic expellenti
supflui non impedit. Un narrat cassia/
nus. Nouimus fratrem qui cū castimoniaz

ordināde receptōis F. LXXVIII

cordis: corpus summa circūspectōe serua-
ret: quoties se ad cōionē dñicam pparat
set immūdo fluxu dormiēs sedabat. Qui
multo tpe a sacrosanctis mysterijs trespici-
tus abstinet: tandē ad seniore hāc detu-
lit q̄stionē: q̄ aduertēs in dicto fratre nec
ē sup̄fluitatē nec animi vagis cogitatio-
nū illusionibz deditū: a sacroscto mysterio
cū abstinere nō debere p̄fidētissime cōsue-
ne p̄ hāc fraudē a saluari medicina in p-
pectū fraudaret: quo facto mox p̄tute dñi
una illa p̄tereūte illusionis p̄fuetudo celsi
fauit. **Hec ille.** Et dicit: igit̄ apparet qm̄
cōicatur? debet p̄mo abicere oēs delecta-
tōes sensuales z mortificare: faciēdo car-
nē p̄orsus spūi subiectā: si velit in hoc sa-
crāmēto grām z spūale p̄solatiōne iuenti-
re. Nā sicut dicit **Ber.** Delicate sūt p̄sola-
tōes diuine nec dātur admittētibz aliē-
nas. **Hec ille.** S; tūc cū extraneas dele-
ctatōes vicerit z sensuales, inclinatioes
mortificauerit: tūc in hoc sacramēto spūa-
les delectatōes p̄cipiet. **Apo. ij.** Vincēt
dabo mān. absconditū. In h̄ vtiqz sacra-
mēto est p̄ssimū māna s̄suūssimū atqz
delectabilissimū sub spē sacramētali absco-
ditū. **Figura exod. xvj.** Tūc pluit de mā-
na filijs israel in deserto quādo nihil am-
plius habuerūt de farina quā secū tulerūt
de egypto: sic z de nō p̄solatiōes cele-
stes q̄ diu aliq̄s q̄rit p̄solatiōes terrenas
z in eis delectat q̄ sunt de mūdo tenebrō-
so qui significat p̄ egyptū. **Egyptus enim**
tenebra interpretat̄: sic q̄ p̄z desēda d̄sposi-
tōe p̄paratiua q̄ est d̄spositio carnalis
mortificatiōis. **Tertia ē dispositio cor-
dialis oionis:** v; em̄ cōicatur? an̄ cōmu-
nionē orare p̄ aliquod tps ex corde feruē-
ti z deuoto: vt cū p̄ dicere possit. **Ego ad
de dñe clamauit: z mane oīo mea p̄uentot
te.** Dignū est em̄ vt dū creator dignatur
ad te descendere: tu p̄ deuotā oīonē q̄ntum
tua p̄mittit iſrimitas ei sole: ter occurras
qd̄ tūc efficere poteris si mēte ab exteriori-
bus reuoces. **Matth. vj.** Tu autē cum
oraueris intra in cubiculū tuū z clauso o-
stio ora patrē tuū. **Ubi Ber.** Ingressus
in cubiculū ē cordis reuocatio: et clausio
ostij ē cordis retentio. per q̄ duo faciliter
cor eleuat. Per orationē itaqz deuotā d̄s-
ponitur mens ad recipiendū spūalem fru-
ctum huius sacramēti. qz sicut dicit salua-

tor **Luc. xj.** Pater celestis dabit spūm ho-
num petētibz se. Debet igit̄ hūiliter ac
deuote orare q̄ cōmunicatur? est: q̄tinus
dignē dñs ei? p̄scientiā ab oī delicto e-
mūdare z illā sibi grām celitus impertiri
q̄ dign? efficiat tātū sacramētū recipere.
P̄at̄ itaqz p̄tīmā p̄sideratio p̄tinēs ad d̄-
gnitatē receptōis q̄ vicz est consideratio
p̄paratiue d̄spositionis.

Secūda est cōsideratio

p̄comitatiue affectōis vbi vicz p̄sideran-
dū ē cū q̄bz affectionibz d̄z aliq̄s h̄ sacrm
supere. Debet autē cōicans in cōicando
p̄cipue affici triplici affectiōe. **Prima ē**
affectio amaricatiue p̄punctiōis seu cōpun-
ctiue amaricatiōis. In cui? mysteriū p̄ci-
piebat agnus paschalis comedi cū lactu-
cis agrestibz. vt h̄ **Exo. xij.** Lactuce eni
agrestes amare sūt. **Aug.** Panis iste sa-
lus est egris quē lactu? p̄pue facit dulci-
rem. Debet autē in hōie cōicaturō puocari
h̄mōi p̄punctiua amaricatio ex triplici re-
cordatiōe. **Primo ex recordatiōe dñice**
passionis q̄ in h̄ sacramēto siḡt. **Thren.**
ij. Recordare paup̄tatis mee z t̄s gres-
sionis. i. vilificatiōis z abstinēz z fellis.
Et t̄s d̄s p̄sona deuota. **Deoria memor**
ero z t̄s d̄s in me aīa mea. **Uā z Jo. i.**
xvj. discip̄lis de sua morte tristatibz dixit
saluator. **Vos tristabimini s; tristitia**
v̄ra p̄t̄ in gaudiū. **Virum ē p̄fecto q̄ in**
huius sacri receptōe in q̄ sic remōrat p̄-
sio dulcissimi iesu: s; scindit cor hoīs a
maritudine p̄passionis z q̄ nō resoluit n̄i
**q̄rit amous feruore z q̄ nō p̄suis abso-
be tur suauitatē dulcore.** Nā licz ibi habeat
cām amaritudinis p̄siderando ibi dñi sūt
passionē: cām t̄s amous inertimab̄is
p̄siderādo ibi diuinā circa eū affectiōne z
charitatem. **Et cām h̄z gaudiū z dulcedis**
spūalis p̄siderādo tātā desui benignitatē
ē in tā nobilitissima refectione dñici corp̄is
sibi data. Q; at̄ recipi debeat h̄ sacrm cū
recordatiōe dñice passiois lat̄ manifestū
est: q̄ntā ad hoc institutum est hoc sacra-
mentū vt mēoriā habeam? dñice passiois
In figura hui? p̄ceptū fuit **Exo. xij.** vt de
sanguine agni poneret sup̄ vtrūqz postē et
i sup̄limaribz domoz. Postes sustinetes
edificiū spūale qd̄ p̄cipue p̄sumat p̄ cha-
ritatē: sūt fides z spes. **yn̄ Heb. vj.** fūdat

De venerabili sacro De myste.

mentū fidei stat. **S**ibidē. Spem sicut anī
corā anie habem? tūc atq; firmā. Debe-
mīs itaq; de sanguie veri agni ponere su-
p fide credēdo indubitanē ipm p nra redē-
ptiōe gūsum: z sup spem nram q ex san-
guine chri pūpue firmitatē habz. Supli-
mīnaria aut dom? anie sunt: intellect? et
volūtas q linri dnt chri sanguine. Debz
em hō in hoc sacro p̄siderare p̄ intellectu
dñi sui passiōe z sic ad amozē ei? accēdi
p̄ affectū et voluntatē. **S**ecō debz cau-
sari p̄dicta amaricatio ex recordatiōe p̄-
p̄te offēnsiōis q̄ offēdit dñm suū tābeni-
gnuz q̄ tñ rādulciter adest in hoc sacro ad
nram refectiōem. ij. **L**oz. vij. **C**ōristāti
estis ad p̄niam: cōristati em estis fm̄ deū
vt in nullo detrimētū patiamī ex vobis
Que em fm̄ deū tristitia est: p̄niam in sa-
lute stabilē opat. **T**ertio ex recordatiōe
diuine dehonozatiōis: qz vics mlti deho-
nozāt dñm irreuerent: in deuore: z in ho-
neste accēdētēs ad sacm̄ in q̄ tñ ondis tā-
ta dei bonitas z dulcedo ineffabilis: z mi-
seri hoies nō timēt sibi iniuriā facere. Jo.
xvi. **P**lorabit? z flebitis vos p̄ mea deho-
nozatiōe: mūd? aut gaudebit gaudio qdā
insano sicut freneticus ridet z gaudet.
Secōda est affectio veneratiue hūiltatio-
nis. Debz em sumi cū maria reuerētia vt
s. hūiltato corde/ z mēte deuota occurrā?
chro saluatori. **E**ccl. xxxij. **P**ro reuerentia
accēdi tibi bona gfa. i. eucharistia cū m-
tificatione bonoz spūaliū. **D**ebem? autē
ad hōi reuerētia induci p̄cipue ex tripli-
ci p̄sideratiōe. **P**rimo ex p̄sideratiōe
diuine maiestatz q̄ tābenigne nobis adesse
dīgūt in hoc sacro. **V**ere nō est alia na-
tio tāgrādis q̄ habeat dōs appropiāntes
sibi sicut de? nō adest nobis. **D**ebet itaq;
hō diligētē attendere qd accipit: qz dñm
maiestatz. **I**n figura h? p̄ceptū est filijs
ist? **E**rod. xij. ne de agno pascale comede-
rent erudū qd. **I**n q̄ docemur q nō debz
sumere hoc sacm̄ crudū. i. indiscretū z nō
dīiudicatū ab alijs abis **P**rouerbio. xxij.
Qñ seder? vt comedas cū p̄nape diligēf
attēde q̄ posita sunt anī faciē tuā **D**ebem?
em attēdere qz que accipim? scitūs scōz ē
et ois scitatis origo ver? de? z ver? hō.
Capacitas em hui? sacri est in mēte/ nō i
ventre. **E**t iō aia duab? potētis accipe dz

vt. i. intellectu? illūinat? fide: z vltas in
flāmata charitate chm̄ accipiat. **P**er qd
hō nō in se chm̄ trāformar: sed ipe in cor-
pus chri mystici trāformar: p̄ charitate.
Amb. **L**ib iste nō in ventrē vadit sed in
mentē. **S**ecō ex p̄sideratiōe hūane fra-
gilitatz z vilitatz: qz. s. vnicul? vilit acq-
cedit ad dei maiestatz: z seru? indign? ad
dñm z regē glie. **D**ebet q̄ cōicatur? cū re-
uerētia z honore z pectoris tūctiōe dicere
verba **L**enturiōis **D**at. vij. **D**ñe nō suz
dign? vt intres sub rectū meū: sed tm̄ dic
verbo et sanabit aia mea. **N**ota bñ verba
et senti affectiōe q̄ dicit: **D**ñe nō sum dī-
gnus (senti hic tuā indignitatē: tuā vilitatē)
te: tuā mīlilitatē) vt intres tu q̄ es dōtas
infinita: sub rectū meū: cōicando te mibi:
sed tm̄ dic verbo. i. salutē dona ex gfa: sa-
nabit aia mea: in p̄nti p̄ gfa: z in futū-
ro p̄ gliaz **D**z itaq; hō se oino indignū tu-
dicat: ex p̄p̄is meritis/ s; dz in dñi morte
sperare innitēdo sup baculū crucis. **F**i-
gura. **P**receptū fuit vt comedētēs agnuz
pascale haberēt baculos in manib? **I**n q̄
docemur habere baculū crucis q̄ p̄regamur
a diabolo. j. **R**eg. xvij. **D**avid tulit bacu-
lū p̄tra goliā z illū sp̄ habebat in manu.
Tertio ex p̄sideratiōe aliene exēplari-
tis. **D**euotissimū habem? exēplū qd d
brō **H**iero. in suo trāitu **E**usebi? narrat.
Nā quidā frater scitissimū corp? iesu artū-
lit ad eū: qd vbi hiero. vir dei videre pot-
tuit (nobis cū auxiliātib?) p̄stravit se in ter-
rā p̄tin? z voce et lachrymis q̄ntū potat
clamabat di. **D**ñs ego sum vt sum dī-
gn? vt sub rectū meū ineres? **D**eruit hoc
p̄tō: hō: **L**erte dñe nō sum dignus. **L**ur-
nūc tantū te hūiltas: vt patiaris ad hoies
descēdere publicanū z p̄tōrē: **L**ūq; p̄p̄m
quus esset sacerdos: eriges se vir glōsios
genib? flexis: cūctis cū tenētib? magnis la-
chrymis z iustitiz z p̄p̄luriz p̄cutiens
pecc? suū dī: **T**u es dñs me? z de? meus
q̄ p̄ me passus es: **L**erte tu es ille q̄ cū dōs
esses an tpa z sine p̄cipio a deo p̄re gen-
tus eterna z inuestigabili gnatiōe: q̄ cum
ipō p̄re z sp̄scō vn? de? es: p̄manēs illb
qd eras z es: intra vni? puelle corpūculū
te clausisti factus hō: mltaq; alia addidit
verba: deuotissimis mysterijs plena: q̄
finitis vir dñi glōsios sacm̄ suscipiēs ad

ordināde receptōis Fo. LXXIX

terrā supin⁹ dedit. Deinde man⁹ in mo-
 dū cruc⁹ tenēs / Simoēs pphe variētū
 decāruit: q̄ finitō apparēte luce q̄dā mi-
 rabili⁹ hęc vita migravit. **Hęc Euseb.**
Exemplū etiā reuerētie inductū habē⁹
in Joāne baptista: q̄ in mīs vtero scitifi-
catus: a puericia in eremo puerat⁹: et a
dño inuitat⁹ vt eū baptizaret: timuit tan-
**gere verticē dñi. Un̄ cārat ecclia: Bap-
 tista p̄remuit z n̄ audet tāgere sc̄m dei p̄ri-
 cem: sed clamat cū tremore / sc̄ifica me sal-
 uator: quō n̄ timet hō pctō: sumere to-
 nū ch̄i corpus tā glouificatū: si innocētissi-
 mus ioānes timuit ip̄z tāgere adhuc pas-
 sibile z mortale. Itē narrat Gual. exēpla
 quedā timoris z reuerētie inductiua. Nar-
 rat em̄ q̄ sacerdos quidā lubric⁹ z imun-
 dus: corpus ch̄i q̄i h̄idie polluto ore su-
 mebat. et vide vindictā dei. Os eius ar-
 ca nāsum z mentū est versum: z lingua cō-
 putruit / ita v̄vix̄ p̄ ab amicis suis p̄flet
 sustineri. Sic z sacerdos i gallia fuit cur-
 man⁹ in missa sup arā extēse igne celesti
 vsq̄ ad cubitos sunt p̄buste. **Hęc Gual.**
Itē legim⁹ De quodā monacho q̄ a beato
Bern. amonit⁹ ne ad sac̄z accederet: n̄
hilo min⁹ accessit. Qui ait Bern. Iudicē
dñs inter me et te: dās ei corp⁹ ch̄i: z ita
tim guttur eius ruptum est z inde exiuit
corpus ch̄i. Illeg⁹ miserabilis expirauit.
Ad hoc etiā valet exemplum de brā ma-
gdalena q̄ tāseruenter dñm diligebat z tā
deuote ei z viuo z mortuo seruierat: z tñ
phibita est tāgere pedes dñi. Un̄ Jo. xx.
dicit ei dñs: Noli me tāgere. Itēz brūis
Harē tantā ad ch̄i corpus reuerentiā
habebat: vt sibip̄i pollice absconderet vt
reprobis sacerdotio haberes. Hęc itaq̄
z similia exempla p̄siderare debem⁹ cum
ad hoc sac̄m accedere volum⁹ vt sic ad
timorē z reuerentiā inducamur. In si-
gura hui⁹ p̄ceptum fuit filijs israel vt co-
mederet agnū pascale habētes calciamē-
tā in pedib⁹: s̄m Greg. calciamēta facta s̄
pellib⁹ animalium mortuoz dant intelligē-
re documēta z exempla patrū defunctorū.
Et hęc debem⁹ habere in pedib⁹. affecti-
onib⁹ que portāt aim. sicut pedes corpus.
Vel etiā p̄ calciamēta que sūt de pellib⁹
animaliū mortuoz (vt dictū est) docemur
p̄siderare affectiue moriēdi necessitatem**

vt p̄ hoc inducamur ad h. militatez det-
 timorē z reuerentiā. **Patz itaq̄ de sc̄da**
affectiōe q̄ debet esse in comunicāte q̄ est
affectio veneratione humilitatis. Ter-
tia est affectio desideratiue interioris. Dē
em aliq̄s sumere corp⁹ ch̄i cū ingēti desi-
derio pueniēdi ad finē vltimū que intēdi-
mus. s. ad clarā diuine maiestatis visionē:
vt cū desiderio incozpendi ch̄io vt mem-
brū eius: ita v̄dicat deuora ania ch̄isti
sponsa illud Can. v. Veniat dilect⁹ me⁹
in hortū suū. Aug⁹. Nota vita boni ch̄i:
stani sanctū desiderū Quod desideras:
nōdum vides: sed desiderādo capax eris.
Debet autē hoc desiderū p̄ocari ex tri-
plet⁹ cōsideratione. Primo ex cōsidera-
tione diuine charitatis tā ineffabilis z mi-
rabiliter in hoc sacramento ostēte: rōne
cuius accendi debet hois desiderū in dñi
Figura. Filijs israel p̄ceptū fuit Ero. xij.
ne de agno pascale comederet aliq̄d coccum
aqua: sed assum tñ igni. Nota: Aqua bul-
liens eleuat qd̄ est in porto vsq̄ ad sūmūz
et ibi multoties apparet esse magnū qd̄:
cū tñ q̄ nihil sit. Sic hypocrite falso p̄ten-
dunt signa z lachrymas deuotiōis z re-
uerētie z sanctitatis: z sepe nihil est in fun-
do portū. i. in corde. Debet sumi hoc sa-
cramentū nō in deuotiōe ficta: sed arden-
ti desiderio charitatis feruetēz: ex medita-
tione dñice passionis z diuini amoris qui
est ignis sp̄s sancti. Et sic debet sumi as-
sum igni. i. in corde igne charitatis inflā-
mato. Periculosus p̄ceptū atz detestabile ē
cū tedio cordis aut torpore accedere ad h
sacramentū in q̄ cōtinet sūma diuinitas: in-
 finita bonitas: et immēsa iocūditas. De-
bet itaq̄ accipi cū igne charitatis illūina-
tio cordis: z nō in igne turbido z fumo-
so cupiditatis terrene aut carnalis volu-
ptatis qui est excecatiō mētis. De quo
p̄s. Supcecidit ignis z nō viderūt soles
Un̄ corda tali igne inflāmata nō sentiūt
hui⁹ abī dulcedine: sicut nec p̄raui filij israel
deliciosi et cupidi dulcedinē māne. Num.
xj. Ania mea arida est: nihil aliud vident
ocli n̄ri nisi man. Ania n̄ra nauseat sup cū-
bo isto lenissimo. Sc̄do ex cōsideratiōe
ne mūdane vanitatis q̄ ita trāstoria est.
Figura Ero. xij. p̄ceptū est vt come-
dētes agnū pascale habētes renes accin-

De venerabili sacro. de mysterio

ctos et calciam in pedibus: et baculos in manibus qui sunt signa hominis parati recedere et peregrinari. Heb. xij. Non enim hic cuius tate manent sed futura inquam: quia inquisitione maxime facimus duos sumendo corpus domini. **T**ertio ex consideratione eterne felicitatis: quoniam in hoc sacro figuratur: ut super dicitur est. **F**igura preceptum fuit Exod. xij. ut agnum pascale comederent festinantes. In quo docemur sumere hoc sacramentum feruere de desiderio cito percipiendi effectum eius quod est incorporari christo et ingredi supernam requiem. Heb. iij. Festinemus ingredi in illam requiem. Pars itaque secunda consideratio pertinet ad dignitatem receptiois quod est consideratio coicantie affectio-

Tertia est consideratio coicantie affectiois de uotiis. Nam post receptioem hoc sacri debet seruire in homine mirabilis deuotio quod precipue debet esse triplex. **P**rima est deuotio gratiarum actiois. Debet enim deuotissime gratias agere deo de tanto precepto benedictio. Col. ij. In omni fructu portari. scilicet presentia tate maiestatis: sicut potentia claritatis eius cum gaudio gratias agentes deos et patri quod dignos nos fecit sortis scriptorum in lumine: quod eripuit nos de parte tenebrarum et transtulit nos in regnum filii dilectionis sue in quo habet redemptiois in remissionem peccatorum. **H**ec ille. Sed heu heu multi ingrati sunt post tanti sacri receptionem: diuina bonitate in nimis recognoscetes et ad peccata sua redeunt. **S**ecunda est deuotio sacre meditationis: debet enim deuotissime meditari circa dulcedinem huius sacri et passionem domini iesu. ut dicitur cum psalmo. In meditatione mea exarsit sicut ignis. scilicet charitatis. **T**ertia est deuotio uirtuose operatiois. Tunc enim debet homo laborare tota animi deuotione desiderio in uirtuosis operibus et in omnibus deuote incedere per viam salutis. Ad hoc enim recepit hoc sacramentum tanquam viaticum fortificatiuum ad debellandas tentationes et periculas uirtuosas operatioes. **C**aveat ergo ne in uacuum gratiam dei recipiat. **E**xhortamur ne in uacuum gratiam dei recipiat. **P**er itaque primum mysterium spirituale pertinet ad receptioem hoc sacri: quod mysterium est purgatio deuote receptiois dignitas.

Secundum mysterium est desiderata diuine receptiois fructuositas sive uer-

itas. Digne perfectio eucharistie receptio multum est fructifera. **U**bi de hoc sacro pre exponit illud Apoc. vi. **E**t utraqque parte fluminis. scilicet gratie copiosissime in chiro exitis: lignum uire. scilicet huiusmodi factus uiuificatiuum afferens fructus duodecim. **P**rimus fructus est peccatorum purgatio. scilicet uentilium et quoniam mortalium obliuio. **Q**ui per hoc sacramentum purgatur uentilium habet de parte. di. ij. c. **L**uce. c. **S**i quis uis et c. **B**enedictione. **U**bi etiam Ambrosius. de sacris de **I**ste panis quidam sumit in remedium quod **I**stidiane infirmitatis. **Q**uare autem sit iste fructus. scilicet remissio uentilium patere potest si **P**er natio ne non inducat: inserit tamen tria precipua nocumeta. **P**rimum: quod seruoze charitatis diminuunt. **S**ecundum: quod ad mortalia disponunt. **T**ertium: quod ad penam purgatorum que grauissima est obligat. **D**e his alibi. **P**er hoc est sacramentum purgant mortalia obliuio. **I**tem hoc factus de ablutione scelere: et huiusmodi intelligit de obliuio: facta inquisitione sufficiens: ut dicitur c. **U**bi de **S**co. in. iij. di. ij. quod si quis facta uoluntati exactione non recordaretur nisi de uoluntate suorum et de illo dicitur. **I**nterest periculariter de obliuio in generali: coicando remissionem et gratiam christi obtineret. **E**t in mortis peccata obliuio prout facti ad memoriam reducat. **E**t tunc tenet homo post susceptum christi corpus. **H**uiusmodi potest perire de illis in speciali. **S**ecundus fructus est animarum uiuificatio. **P**restat enim et primum uita aie: et huiusmodi preterit. scilicet christi quod de se dicit **Jo. xij. E**go sum uita: peritas: et uita. **E**t **Jo. vj. Q**ui manducat me et ipse uiuet propter me. **S**icut lignum uire comestum: uita prouenit. ut dicit **Gen. ij. s**ic diuina sapientia christi. **S**ap. iij. **L**ignum uire est his qui appetunt: dedit eam: et qui tenuerit eam beatissimus. **P**ropter quod dicitur **Jo. vj. N**isi manducat eam. scilicet huiusmodi. et bibeat eam. non habet in uobis. **I**dem. **E**go sum panis uire. **T**ertius est illuminatio. **P**er deuotam enim sumptionem huius sacri atque deuotam mensuram auditioem in quibus spiritus sancti manducat: mentales oculi illuminantur. **I**n cuius mysterium. **R**eg. xij. cum ionathas mel gustasset apertis sunt oculi eius. **I**tem **Tob. ij. e**x felle piscis rotas illuminat. **F**el piscis: est passiois christi amantudo in hoc sacro spiritata. **H**oc est etiam collyrium quod mens in tenebris ambulans inungi dicitur. **Apoc. ij. C**ollyrio inunge oculos